

Bredasche

DONDERDAG

Courant.

2 AUGUSTUS

Frankrijk.

PARIS, den 30sten Juli.

De beduchtheid, welke de tijdingen uit Damascus ons inboezemden, was maar al te gegrond; en aldaar gebeurt thans wat wij verwachtten.

Wij vernemen dat de ongelukkige Christenen, welke die stad bewonen, reeds naar aantal op bijna 20,000 kan worden geschat, aan de wilde der Mohammedanen prijs gegeven zijn. Men schrijft, dat eergisteren, op het uur van het middaggebed, de kluisterrijke volgens eene gemakkelijke afspraak, de Mohammedaansche bevolking van alle zijden zich op de Christenen heeft geworpen, niemand van welken ouderdom of kunne ook sparend, en de heilige plaatsen in brand stekende, zoodra er pogingen gedaan werden om den toegang gesloten te houden. Alzoo is op verschillende plaatsen te gelijk brand ontstaan, en de slagtoffers, welke aan de rampen ontkomen, sneven door de hand der moordenaren.

De Drusen, welke tot nog toe niet in de stad waren doorgedrongen, zullen weldra toesnellen om de Mohammedanen van Damascus in het werk der bloedvergissing en verwoesting bij te staan; en men heeft als men denkt aan de gruwelen welke op dit oogenblik worden gepleegd, en welke zich te Aleppo, te Orfa en in al de steden van Syrie, alwaar overal Christenen in grooter en kleiner aantal woonachtig zijn, dreigen te herhalen.

Terwijl de Christenen te Damascus vermoord worden, hebben de Turksche overheden en bepaaldelijk de opperbevelhebber der krijgsmacht van de provincie zich in de citadel opgesloten, na hardnekkig geweigerd te hebben eenige voorzorgsmaatregelen te nemen, al niet tegenstaande de herhaalde aanvragen en stappen van de consuls, en de pogingen van Abd-el-Kader, welke ten verscheidene malen in den raad vervogd en zeer nadrukkelijke vertoogen gedaan heeft.

Een eergisteren nacht in de woning van dien emir geschreven brief verbaalt, dat hij, de eerste moorden vernemende, gekracht heeft de slagting te stuiten; hij heeft zich met verscheidene van zijne manschappen naar het door de Christenen bewoonde gedeelte der stad, begeven, doch hij heeft slechts enkele personen kunnen redden, en deze bevans de consuls en de lazaristen heeft hij in zijne woning opgenomen. Indien de gouverneur en zijne dienaren Abd-el-Kader hadden willen bijstaan, zou een ramp, welke nog verschrikkelijker zal worden dan die van Deir-Vinay en van Zahleh, hebben kunnen worden verhoed.

Uit dit schrijven is op te maken, dat de moord te Damascus eigenlijk het werk van de Mohammedaansche bevolking, en niet van de Drusen is geweest.

De Constitutionnel berigt dat de toestemming der Porte tot de tussenkomst in Syrie den 27sten ontvangen is, en meent dat de overeenkomst dienaangaande tusschen de Mogendheden ten spoedigste zal ondertekend worden.

Volgens twee men van hier meldt zal er ook eene afdeeling Egyptische troepen naar Syrie gezonden worden om er de orde te helpen herstellen, en mede om den voor het gezag der Porte nadeeligen indruk, die de verschijning van Europeesche troepen bij de Mohammedaansche bevolking maken moest, te verminderen.

In hetzelfde schrijven wordt als zeker medegedeeld, dat de emir Abd-el-Kader wegens zijne menschlievende handelingen tegen de Christenen door Keizer Napoleon tot ridder grootkruis van het Legioen van Eer is benoemd.

De briefschrijver berigt ook, doch minder stellig, dat Abd-el-Kader voor zijne eigene veiligheid Damascus heeft moeten verlaten, daar hij door zijne zorg voor de Christenen de Mohammedaansche bevolking tegen zich ingenomen had.

Bijna's berichten uit Beyrut van den 25sten dezer, was de Turksche minister van buitenlandse zaken, Fuad Pascha, den vorigen dag aldaar aan boord van een Turksch oorlogschip, aangekomen om als buitengewoon commissaris van de Porte maatregelen tot het herstellen der vrede en veiligheid in Syrie te nemen. Een dag vroeger was het Turksche eskader, onder bevel van den vice-admiraal Mustapha Pascha, ter reede van Beyrut verschenen. Een van de Fransche stoomlijnschepen, welke eenige dagen vroeger aldaar waren aangekomen, was naar Said verstrekt, alwaar de Christen bevolking met eenen aanval werd bedreigd, en er twee honderd man van zijnne bemanning aan land gezet, om daardoor het gevaar afgewend.

Te Beyrut had men anders berichten ontvangen uit het dal Kesruan, in het zuiden van den Libanon, alwaar verscheiden duizenden Christenen vereenigd waren en van alle kanten door de Drusen bedreigd werden. De bergpas van Deschumiah, welke den toegang tot dat dal uitmaakt, werd den 18den nog door eene afdeeling gewapende Christenen, onder het bevel van Joseph Karram, een inlandsch hoofd van grooten naam, bezet gehouden en verdedigd. De Drusen hadden hun, naar gezegd werd, eenen wapenstilstand voorgeslagen, en wel door tussenkomst der Turksche overheden; maar Karram, de Turken wantrouwende, had, naar men verzekerde, geantwoord dat hij geenen aanval zou doen en zich tot het verdedigen zijner positie zou bepalen, maar dat hij niet anders dan in bijzijn van Europeesche overheden en onder hare waarborging eenige overeenkomst wilde aangaan.

De Constitutionnel van heden, zegt, dat het Fransche gouvernement, ofschoon het de Syrische Christenen niet terstond is te hulp gesnel, het verwijt van traagheid niet verdient, daar het verplicht was de andere mogendheden te raadplegen, en dat dit overleg niet vruchteloos is geweest. «Frankrijk moest, getrouw aan de overleveringen onzer geschiedenis, den eersten stap doen (zegt dat onderhandsche orgaan van het Fransche gouvernement), en het heeft die gedaan. Doch in zijner eerbied voor de verdragen en in zijne heuschheid voor de bevriende mogendheden moest het hare toetreding vragen; het heeft die gevraagd en ze, ja, wat meer is, hare dadelijke medewerking verworven.

Morgen welligt zullen de vereenigde vloeten van Frankrijk, Engeland en Rusland op de Syrische kust verschijnen, gered om, zoo eenige gezamenlijk ondervonden beleediging gezamenlijk straf te oefenen. Turkije heeft beloofd deel te nemen aan de indrukwekkende tuchtiging, welke

De expeditie naar Syrie is niet enkel eene politieke aangelegenheid, zij is vooral een uitvloeisel van het gevoel van menscheelikeit. Daarom was het wenschelijk, dat gansch Europa zich, daarmede vereenigde, ten einde groot onrecht te herstellen.

Aan Frankrijk blijft de eer van zich aan het hoofd van den bruistogt te hebben geplaatst en van wederom zijn zedelijk gewigt in de wereld te hebben doen blijken, zonder moeilijkheden binnen 's lands, zonder schokken buiten 's lands.

Het genoemde blad berigt verder, dat de regering van Griekenland aangeboden heeft landingstroepen naar Syrie te zenden om er de rust te helpen herstellen, maar dat het Fransche gouvernement dat aanbod niet heeft aangenomen, dewijl de tegenwoordigheid van Grieksche troepen in Syrie onder de omstandigheden van het oogenblik volstrekt onraadzaam zou zijn.

Een telegraphisch berigt uit Genna van den 29. Juli, vermeldt dat aldaar ontvangen tijdingen bevestigen dat Garibaldi in Messina is binnengerukt.

Volgens opgaven van jonge dagteekening, afkomstig van het ministerie van oorlog te Palermo, bedroeg de reguliere krijgsmacht, waanover het voorloopig bewind van Sicilie toen beschikken kon, achtien duizend man, en zou zij, door de toevoeging van eenige korpsen, wier oorsprong reeds begonnen was, tot de sterkte van dertig duizend man gebracht worden.

Het Siciliaansche bewind heeft berichten betreffende het gevecht te Melazzo voorgevallen gevecht openbaar gemaakt. Daarin wordt erkend dat de vermeestering van die plaats aan Garibaldi's aanmerkelijke verliezen heeft gekost, en dat de Napelsche troepen zich dapper verdedigd hebben; hun aanvoerder Bosco wordt in die berichten met den naam van held bestempeld.

In eene correspondentie van het Journal des Debats leest men nog dat de generaal Bosco zich in de huizen en straten had verschanst. Toen Garibaldi en zijne troepen de straten binnendrongen begon de bevolking, die voor den Koning schijnt te zijn, hem met kokende olie en andere projectielen van uit de vensters te bestoken. De zoon van Garibaldi werd op den rug geknield en wel geknield, en zwaar verwond.

De strijd is vreeselijk geweest, 2000 van Garibaldi's manschappen zijn buiten gevecht gesteld. Van 80 uitgelezen Genueesche karabiniers zijn slechts 7 over. Garibaldi is buiten de stad gelegerd en moet zich vergenoeien haar te blokkeren. Bosco heeft doen verzoeken om te mogen aftrekken. Garibaldi heeft geweigerd, en heeft hem vastgehouden. Melazzo zal voorbesiedig gekaaid worden, zegt men. Reeds zou Garibaldi 39 gevangen genomen burgers hebben doen fusilleren. De Si-

ilianen schijnen of de Bourbons of de regeringloosheid te willen. Het is het Ierland van Italie.

004 Het Napelsche regeringsblad kondigt de overgave van het kasteel van Milazzo aan.

— Een bericht uit Messina van den 23sten meldt dat Garibaldi bij den aanval op Milazzo 780 dooden verloren had; de Napelschen hadden 1223 dooden gehad, en aan beide zijden waren vele gekwetsten gevallen. De kolonel Bosco had den 21sten voorgesteld te kapitulieren op voorwaarde dat hem de afzigt met militaire een bewilligd werd; hetgeen Garibaldi geweigerd had. Men dacht toen dat Garibaldi met 12000 man den aanval op Messina zou ondernemen. De kommandant van de plaats had den Franschen consul aldaar geraden om zijne landgenooten aan boord van een Fransch kregeel te zenden.

— Volgens bericht uit Napels van den 24sten had te Avellino een opstand plaats gehad, waarbij de vreemde troepen niet zonder bloedvergieten de rust hersteld hadden. Eenige huizen waren aldaar geplunderd. Te Gaëta hebben de soldaten geroepen: Weg met de Constitutie! Leve de koning!

Duitschland.

FRANKFORT, den 29sten Juli.

In een hoofdartikel der half-officiële *Preussische Zeitung* van heden komt onder anderen het volgende voor. De verwachtingen omtrent de bijeenkomst der beide Duitse vorsten te Toplitz zijn niet te leug gesteld. De toenadering tusschen de beiderzijdsche kabinetten heeft een gewenschten stap voorwaarts gedaan. Het rondhorstig en vertrouwelijk verkeer tusschen de vorsten en hunne voornaamste raadslieden, de wisseling van denkbeelden en zienswijze heeft het wederzijdsche standpunt duidelijk doen uitkomen en mogelijk gemaakt de voorwaarden voor eene oetere samenwerking te overzien. Terwijl het bleek dat ten aanzien van de belangrijkste punten der Europeesche politiek overeenstemming bestaat, heeft Duitschland een nieuwen waarborg voor zijne veiligheid erlangd, en mag het hopen dat voortaan het gewicht zijner belangen zwaarder in de schaal zal wezen, dan tot nog toe het geval was. Europa zal door de dagen van Toplitz een nieuw onderpand voor het behoud van den vrede en voor de overblijving van het staatkundig evenwigt verkrijgen.

Het Prussische blad wijst voorts op den samenhang tusschen de verandering van Oostenrijks binnenlandsche staatkunde en de toenadering tot Pruisen, en voegt er bij dat Oostenrijk buiten twiifel op den ingeslagen weg voort zal gaan, ten einde, zoowel tegenover kerkelijke geloofsovertuigingen als tegenover de onderscheiden nationaliteiten, die houding aan te nemen, welke berekend is om de krachten des rijks naar binnen en naar buiten te verhoogen.

Het blad eindigt met eene terechtwijzing der partij, die van de bijeenkomst in Toplitz eene wijziging in Pruisens binnenlandsche staatkunde verwacht, en wijst den aandacht op de bekende gezindheid van den Prussischen koning en van de raadsmannen aan welke hij zijn vertrouwen schenkt.

Een bericht uit Smyrna van 21 Juli, door een ministerieel dagblad van Wenen, de *Oesterreiche Post*, medegedeeld, zegt dat den 12den de onlusten te Damascus voortduurden, dat al de door Christenen bewoonde wijken der stad, alsmede de consulaatsgebouwen (behalve het Engelsche), de kerken, de kloosters en de woning van den patriarch in brand geslagen waren.

Hetzelfde bericht meldt, dat de Onderkoning van Egypte door de Porte uitgenoodigd is om met duizend man troepen tot herstel en verzekering van den vrede in Syrië te leveren.

Engeland.

Londen, den 29sten Juli.

De *Morning Post* berigt, dat er een officieel schrijven uit Frankrijk aangekomen is, waarin aan Engeland eene gemeenschappelijke staatkunde in de zaken van Syrië en Italië voorgesteld wordt, tot grondslag hebbende de handhaving der integriteit van het Turksche rijk en onthouding van tuschenkomst in Italië.

De brief geeft ook geruststellende verzekeringen omtrent de zee- en landmacht van Frankrijk.

De briefschrijver wenscht handhaving van den vrede, ontwikkeling van Frankrijks handelsverkeer en aankweeking der goede verstandhouding tusschen Frankrijk en Engeland.

Eene bij de *Morning Post* ontvangen dépêche uit Pans meldt dat de Sultan het voorstel aanvaardt om over eene overeenkomst tot interventie in Syrië in onderhandeling te treden, zullende er voor den afloop dier onderhandeling geen Fransche troepen naar Syrië ingescheept worden.

De minister van Marine zegt nader, in haar nummer van gisteren, dat er in Engeland een schrijven uit Frankrijk, afkomstig van eene zeer hooge hand, ontvangen is, houdende medelievende verklaringen omtrent de uitbreiding van Frankrijks land- en zee-macht, en den wensch te kennen gevende dat Engeland en Frankrijk bijeen zouden werken, om in het Oosten de integriteit van het Turksche rijk, en in Italië onthouding van binnenlandsche tuschenkomst als beginsel vast te houden. Uit de be-woordingen, waarin de *Morning Post* van dat schrijven spreekt, wordt opgemaakt dat het een brief van Keizer Napoleon aan Koningin Victoria is.

Londen, 30 Juli. In de zitting van het Lagerhuis van heden heeft de heer John Russell, in antwoord op eene interpellatie van den heer Os-

borne, medegedeeld dat de heer Dufferin door het gouvernement naar Syrië gezonden was, om er, als commissaris van Engeland, werkzaam te zijn in overeenstemming met de commissarissen der overige mogendheden, Turke daarvoor begrepen.

Nederlanden.

BREDA, den 1sten Augustus.

Gisteren morgen heeft alhier de begrafenis plaats gehad van het stoffelijk overschot van wijlen den Hoogdelicestr. heer kolonel G. J. Stieltjes, kommandant van het 2de regement Vesting-Artillerie, wiens onverwacht overlijden eene algemeene verslagenheid en de grootste deelneming in onze stad heeft veroorzaakt. De begrafenis had op burgerlijke wijze plaats; alleen gingen 12 onderofficieren der Artillerie neven den lijkwagen en droegen op het Kerkhof het lijk ter laatste rustplaats. Op het Kerkhof waren een groot getal officieren van het garnizoen, de troepen der artillerie en vele belangstellenden verzameld. Toen het lijk naar het goepende graf was overgedragen, hield het eerste de kapitein der Artillerie J. Pels Rijcken eene treffende toespraak, waarin hij de deugden des overledenen schetste, als braaf en kundig hoofdofficier, als mensch en weldoener, en het groot verlies deed uitkomen dat door dit onverwacht overlijden, des kolonels naaste betrekkingen, zijne vrienden, het regement en het vaderland geleden had. Daarna sprak de Welb. heer Ds. van den Broek eenige treffende woorden, die den diepsten indruk maakten, en eindelijk de majoor der artillerie den heer Paortugael, als oud vriend des overledenen, met wien hij sedert eene halve eeuw vriendschappelijk had verkeerd, en die diens voortreffelijke hoedanigheden insgelijks met hartelijke woorden afsmaalde.

De overledene genoot de hoogste eering, zoo bij den krijgsmans als bij de burgerij, bijzonder bij zijne onderhoorigen, hij werd hoog gewaardeerd wegens zijn voortreffelijk karakter, zijn groot verdienste en kunde, en was algemeen bekend door zijne minzaamheid en milddadigheid. Zijn wensche voor vaderland en maatschappij wordt diep betreurd.

In de *Nieuwe Rotterdamse Courant* en in andere Hollandsche dagbladen, komt een artikel voor, waarin gezegd wordt, dat door ouders klagen aan het Ministerie van Oorlog of aan den Gouverneur der Koninklijke Akademie zijn ingediend, omtrent gemaakte schulden in de logementen alhier, in het kamp, enz. Wij kunnen de stellige verzekering geven, dat daaronder nimmer van ouders of voogden eenige klagen bij den heer Gouverneur der Akademie zijn ingekomen; dat de logementhouders zijn aangezegd, dat zij geen crediet aan kadetten mogen verleenen, en dat deswege later aan hunne reclames nimmer eenig gunstig gevolg zou behoeven gegeven te worden.

De Leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn ter vergadering opgeroepen tegen den 1sten Augustus aanstaande.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft in hare zitting van Zaterdag behandeld het voorstel tot het houden eener enquête over den toestand van de Maas en de Zuid-Willemsvaart.

Omtrent dit ontwerp heeft de heer Meylink twee uitgebreide nota's medegedeeld, betreffende den stand der zaak en bevattende den uitslag van het door hem van 26 Juni tot 2 Juli ingesteld onderzoek, omtrent het Kempensche kanaal van Antwerpen tot Bocht, de Zuid-Willemsvaart van sluis 17 te Loozen tot Maastricht en het canal lateral van Maastricht tot Luik, alsmede eenige bijzonderheden over de waterhoogte in de hoofdrievier de Maas, beide nota's vergezeld van een *profil longitudinal des canaux de jonction de la Meuse et de l'Escaut*, en van eene afteekening der barrages te Luik.

Nadat een aantal sprekers over deze zaak het woord gevoerd had werd het voorstel tot het houden eener enquête in stemming gebragt en met 34 tegen 30 stemmen aangenomen.

De Kamer heeft daarop besloten, dat in eene volgende zitting beslist zal worden, uit welk getal leden de commissie van onderzoek zal bestaan, en dat alsdan de leden daarvan zullen benoemd worden.

De Kamer is bepaald dat al de wets-ontwerpen, waarover in den laatste tijd de eindverslagen werden uitgebragt, en de conclusien van verslagen van commissien van onderzoek, achtereenvolgens na de afleening van het voorstel omtrent de afkoopbaarheid der linden zullen behandeld worden.

De Commissie voor de Verzoekschriften heeft op eenige in hare handen geleverde adressen verslagen uitgebragt.

Onder deze bevond zich een verzoeken de afleening der eendracht-regien. De heer van den Bosch achtte het noodig dat van de zijde der Kamer een bewijs van belangstelling in dit onderwerp werd gegeven, door niet, gelijka de Commissie voorstelde, alleen het adres ter griffie neder te leggen, maar het tevens bij afschrift te verzenden naar de Ministers voor de Hervormde en andere Eerediensten, met verzoek om inlichtingen of de regering bereid is maatregelen te beramen tot opheffing van de collatier-regien. De heer Mackay dat voorstel ondersteund, en de heer Heemskerk Aen. namens de Commissie zich daarmede vereenigd hebbende, is diens vereeniging zonder hoofdlijke stemming besloten.

Nopens een ander adres betreffende de herziening der ontegeningswet stelde de Commissie voor, om dit naar den Minister van Binnenlandsche Zaken te verzenden, met verklaring dat naar het oordeel der Kamer eene wet tot wijziging of interpretatie van art. 68 der bedoelde wet noodig was.

De vergadering vereenigde zich echter met 17 tegen 14 stemmen met

het voorstel van den heer van Eck, om over de conclusie van het verslag naden te beslissen.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 11. Maandag is behandeld het wets-ontwerp tot verhooging van Hoofdstuk X der Staatsbegroting voor 1860, hetwelk na discussie met 33 tegen 8 stemmen werd aangenomen. Daarna kwam in behandeling het voorstel van den heer Sloet tot Oldhuis, tot afkoopbaarstelling der tienden. Het eerste artikel werd zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen. Over artikel 2 betreffende den afkoop van bloktienden, konden de beraadslagingen in deze zitting niet ten einde gebracht worden.

— In de zitting van gisteren zijn de verdere artikelen van het voorstel der heeren Sloet tot Oldhuis, tot afkoopbaarheid der tienden, nadat er nog eenige wijzigingen in waren gebracht, met 30 tegen 9 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: de Kampenades, van Forst, van der Linden, de Brauw, Heemskerk Azn., Duijmaer van Twist, van Asch van Wijck, van Franck.

De Vergadering heeft daarop volgens de voorstellen van den Voorzitter der Kamer besloten:

1°. dat een uittreksel van de notulen nopens het verhandelde in de vergadering omtrent het voorstel aangaande het houden eener enquête over de quacstie van de waterafslappingen van de Maas op de Zuidwillemsvaart besluit is, in de *Nederlandsche Staatscourant* zal worden geplaatst, overeenkomstig de bepaling der wet op de enquête en van het reglement der Kamer;

2°. dat de Commissie van onderzoek zal bestaan uit vijf leden;

3°. dat tot het afnemen der verhooren minstens drie leden zullen vereischt worden;

4°. dat de enquête moet zijn afgesloten voor den 1sten Maart 1860.

De Vergadering is daarop overgegaan tot de benoeming van vijf leden, waaruit de leden der Commissie tot enquête zal bestaan.

Daarop werden gekozen de heeren Gevers Deynoot, van Winterhoven, Heemskerk, Maylink en Delprat.

De Kamer ging daarop over tot de behandeling van de verder aan de orde gestelde wetsontwerpen.

Het wets-ontwerp tot wijziging en nadere vaststelling van het eindcijfer van 1859 als Hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1859, werd, nadat eene wijziging door den Minister van Oorlog in den constituties gebragt was, zonder beraadslaging met algemeene (55) stemmen aangenomen.

Het wets-ontwerp betreffende de uitgaven wegens verstrekkingen door het Departement van Oorlog, dienst 1860, werd mede zonder beraadslaging met algemeene (55) stemmen aangenomen.

Het wets-ontwerp tot onteigening van perceelen ten behoeve der verbetering van den Hollandschen IJssel, werd met algemeene (56) stemmen aangenomen.

Daarna werd behandeld het wets-ontwerp tot onteigening van perceelen ten behoeve van den aanleg van het kanaal van Assen naar Groningen genaamd het Noord-Willemskanaal, hetwelk zonder beraadslaging met algemeene (56) stemmen werd aangenomen.

Vervolgens werd het wets-ontwerp tot onteigening van perceelen ten behoeve van de verbrediging der Helmstraat te Maastricht behandeld, dat met algemeene (56) stemmen werd aangenomen.

Het wets-ontwerp tot regeling van het fonds voortvloeiende uit koop-prijzen van domeinen voor de dienstjaren 1859 en 1860 kwam daarna in beraadslaging met algemeene (58) stemmen aangenomen.

Wegens het ver gevorderde uur werd de behandeling van de verdere nog aanhangige onderwerpen tot den volgende dag uitgesteld.

In deze zitting is ingekomen een wets-ontwerp tot aanvulling der bestaande wetgeving omtrent vervalsing van poststukken tot misdad.

— De Minister van Staat en van Financien heeft aan de provinciale directeurs der directe belastingen, in een uitgaande regten en actiën doen afgaan de volgende missive:

Het is mij niet onbekend, dat gij in af en toe gelegenheden van de uitoefening van uw functie, in een staat van droefschap bevinden. Het is mij niet onbekend, dat gij nog steeds onder de ambtenaren van mindere rangen eenigen gevonden worden, die aan het overdadig gebruik van sterke drank verslaafd zijn, zonder dat op de zoodanigen de bedreigde maatregelen worden toegepast. Eenige controleurs schijnen de bedreigde ambtenaren in hun gedrag niet nauwkeurig genoeg na te gaan, of althans met ongepaste versimpeling te behandelen. Met herinnering aan de voormelde resolutie moet ik uader mijn ernstig verlangen aan UEd. Gestrikenbaar maken, dat voortaan door de hoofd-ambtenaren en chefs van dienst op het getrag van uwer onderhoorigen ten strengste wordt toegezien, en dat de ambtenaren, in het eerste lid der meergemelde resolutie bedoeld, zich in den Jaarbij vermeldden toestand bevindende, onmiddellijk in dienst en in het genot van tractement worden geschorst, behoudens uwer rapport te dezer zake, bij afzonderlijke missive. Ten einde voort de uitvoering te verzekeren van het bepalde in het 2de lid der voormelde resolutie, verzoek ik UEd. Gestrikenbaar de controleurs aan te wijzen om op de staten n°. 3 te signaleren de ambtenaren, die in uwer dienst misbruik maken van sterke drank, met aanwijzing der bestellingen, die gedurende het jaar op hen zijn toegepast.

— Te Amsterdam is men begonnen gelden in te zamelen ten behoeve der zoo hevig vervolgde Christenen in Syrie. Op gisteren, de herenigingdag der verwoesting van Jeruzalem, is daartoe door eenige geachte Israëlieten eene intekenlijst geopend met het toepasselijk opschrift: Het

ben wij niet allen eenen Vader? Heeft ons niet één God geschapen? (Maleachi II. 10). Het bedrag zal aan den heer Montefiore te Londen worden gezonden.

— Bij besluit van den 26sten Juli 1860, n°. 36, heeft Zijne Majest. gevestigd te benoemen: tot kolonel bij den staf van het wapen der artillerie, den luitenant-kolonel A. H. Dryfhout van Hooff, van dien staf, chef van het bureau materieel der artillerie bij het Departement van Oorlog.

— Het Nederlandsche oefenings-eskader, onder bevel van den kapitein ter zee H. Wipff, en bestaande uit de fregatten met stoomvermogen *Zeeand*, *Evertsen* en de *Admiraal van Wassenaar*, is den 21 dezer ter reede van Malta aangekomen.

— Ten gevolge der vele desertiën der vreemde militairen, voor 't koloniale leger bestemd, zullen deze thans bij het 2de bat. 7de reg. inf. aan den Helder worden ingedeeld.

Uit Harderwijk schijft men. In de maanden Augustus en September e. k. zal een aantal der vreemde militairen, die bij de korpsen infanterie des legers zijn ingedeeld, en daarbij eenigen tijd dienst hebben gedaan, door de Regtbrg in de veldan uit te zenden detachementen suppletie-troepen begrepen worden en zullen alsdan van hunne korpsen, waarbij zij thans dienen, weder herwaarts gedirigeerd worden, ten einde hunne bestemming naar Indië te volgen.

— Met de *Cosmopoliet* is een detachement van 100 man naar O.-Indië vertrokken, onder bevel van den ridmeester v. d. Willigen, en geleide de luits. v. Wessen en Prager.

— In den nacht van den 22 op 23 Juli jl. is ten huize van zekeren *Willem de Haan* te Werkendam, een brutale diefstal met baten en binnenbraak gepleegd; de dief of dieven hebben zich meester gemaakt van p. m. / 120.— aan geld, verschillende zilveren voorwerpen en een stoopte anjs; de angst schijnt hun verhinderd te hebben ook goederen voorwerpen, bank- en muntpapieren, dat in dezelfde iade gezegeen was te ontvreemden.

Men gelooft den dader op spoor te zijn, ten minste hij op wien men sterk vermoeden heeft, is voortvlugtig. De justitie achtervolgt hem en is ijverig werkzaam om den verdachte in handen te krijgen en volgens de wet te straffen.

— Zondag namiddag ontlastte zich boven de gemeente Slegwijk en omstreken eene zware onweersbui, vergezeld met plasregen en hagel. In den Ippeltschen polder werd van den heer van den Hout een driejarige os en van den landbouwer C. Versteeg een kalf door den bliksem gedood.

— Den 27sten is te Amsterdam in het Odeon de algemeene vergadering gehouden van deelhebbers in de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij. Vertegenwoordigd werden 476 aandelen: uitbrengende 190 stemmen. Met algemeene stemmen werd besloten dat de Maatschappij aanvaardt de aan haar verleende concessie voor den aanleg en de exploitatie van een spoorweg van Schiedamschen dijk naar de Oude Maas, tusschen aansluitende aan den Hollandschen ijzeren spoorweg en aan den Nederlandschen Rijnspoorweg, overeenkomstig de voorwaarden, vervat in de acte van 26 april 1860, wordende de Raad van Administratie gemachtigd de financiële maatregelen te nemen, vereischt ter uitvoering dezer concessie.

Het wets-ontwerp tot aanleg van spoorwegen, gelijk het nu door de Tweede Kamer is aangenomen, luidt aldus:

Art. 1. Voor rekening van den staat worden aangelegd spoorwegen langs de lijnen in het volgend artikel vermeld.

Art. 2. Deze lijnen loopen:

- I. van Arnhem langs Zutphen, Deventer, Zwolle, Meppel, Steenwijk, tot Leeuwarden;
- II. van Harlingen langs Franeker, Leeuwarden, Groningen, Widschoten, naar de Hanoversche grenzen;
- III. van Groningen langs Assen naar Meppel;
- IV. van Zutphen langs Góor, Hengelo, Enschedé, met eenen twee vertakkingen naar de Duitsehe grenzen;
- V. van Maastricht of Meerssen langs Roermond, Venlo, Helmond, Eindhoven, Breda en Tilburg, tot Breda;
- VI. van Rozendaal langs Bergen-op-Zoom, Goes, Middelburg, tot Vlissingen;
- VII. van Venlo naar de Pruissische grenzen;
- VIII. van Utrecht langs Kuilenburg, Zalt-Bommel, Hengelo, naar de Duitsehe grenzen;
- IX. van Rotterdam langs Dordrecht, Willemsdorp, Moerdijk, tot Breda;
- X. van Amsterdam door de Zaanstreek, of van Haarlem langs Alkmaar, tot het Nieuwedijsche kanaal.

Art. 3. Met den aanleg wordt, zooveel mogelijk, gelijktijdig aangevangen op de volgende punten:

- te Arnhem, voor den weg naar Leeuwarden en naar de Duitsehe grenzen;
 - te Harlingen, voor den weg naar de Hanoversche grenzen;
 - te Breda en te Maastricht, of te Meerssen, voor den weg van Breda naar Maastricht, of naar Meerssen;
 - te Rozendaal, voor den weg naar Vlissingen;
 - te Utrecht, voor den weg naar Breda;
 - te Breda, voor den weg naar Rotterdam;
 - te Nieuwe Diep voor den weg naar Amsterdam of naar Haarlem.
- Met den aanleg van den weg van Groningen naar Meppel, en de gevangen, nadat de weg van Harlingen naar de Hanoversche grenzen zal zijn voltooid.

Art. 4. De wet bepaalt de wijze van exploitatie.

